

Tegyvuoja vasario 9-ji — rinkimų į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą diena!

Visų šalių proletarai, vienykitės!

STALINO KELIU

EINA 2-JI METAI

KUPIŠKIS

1947 m.
vasario 9 d.,

sekmadienis

Nr. 6 (11)

Draugai rinkėjai atiduokime savo balsus už geriausius mūsų kandidatus drg.drg. Skupienę, Tilvytį ir Petronį!

LKP(b) Kupiškio Apskritys Komiteto ir Apskritys Vykdomojo Komiteto organas

Kaina 20 kp

Lietuvos Komunistų Partijos (bolševikų) Centro Komiteto

K r e i p i m a s i s

į visus Tarybų Lietuvos rinkėjus, darbininkus ir darbininkes, valstiečius ir valstietes, į tarybinę inteligentiją, į Tarybinės Armijos karius

Draugai!

1947 m. vasario 9 d. Tarybų Lietuvos piliečiai rinks deputatus į Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Aukščiausiąją Tarybą.

Beveik septyneri metai praėjo nuo tos dienos, kada Lietuvos darbo žmonės, nuvertę dvarininkų ir kapitalistų jungą, po ilgą metės smetoninės diktatūros, pirmą kartą laisvai išrinko savo atstovus į Liaudies Seimą, kuris vėliau pasivadino Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Aukščiausiąja Taryba.

Liaudies Seimas, išrinktas demokratinėmis balsavimu plačiausių Lietuvos darbo žmonių masių, vykdydamas Lietuvos darbo žmonių valią, atidavė darbininkams fabrikus ir gamyklas, atidavė darbo valstiečiams žemę, paskelbė Lietuvoje tarybų socialistinę santvarką ir kreipėsi į TSRS Aukščiausiąją Tarybą su prašymu priimti Lietuvą į Tarybų Sąjungą.

Istojusti į TSRS, kaip lygiateisę sąjunginė respublika, Lietuva pasijautė laimėjusi istorinę pergalę, kuri apvaikavo daugelio metų didvyrišką lietuvių tautos kovą, vadovaujamą Lietuvos Komunistų Partijos, prieš vietinius ir svetimus pavergėjus.

Buržuazinėje Lietuvoje didžiąją žemės dalį buvo užgrobę dvarininkai ir buožės, o darbo valstiečiai kentė dėl žemės stokos, vergavo dvarininkams ir buožėms.

Siekdama apgauti Lietuvos darbo valstiečius, kurie, nemirštamų Didžiosios Spalio revoliucijos idėjų paveikti kovojo dėl žemės, Lietuvos buržuazinė vyriausybė paskelbė savo apgaulingą žemės reformą. Ši reforma buvo buožių ir dvarininkų intereso.

Darbo valstiečių ūkiai, smetonininkams valdant, nuskurdo ir buvo masiškai išvaržomi už skolas. Tuo pat laiku buržuazinė valdžia mokėjo įvairias pašalpas ir premijas buožėms, iš jų lėšų, kurias ji gaudavo plėsdama tautą nepakeliamais mokesčiais. Buožės ir dvarininkai isigydavo veislinių gyvulių ir žemės ūkio mašinų.

Jų ūkiai turėjo. Taip, išnaudodami liaudies vargus, sunkdami jos prakaitą ir kraują, kūrė savo gerove išnaudotojai kraugeriai — Lietuvos dvarininkai ir buožės.

Tarybų valdžia panaikino šią priespaudą ir saugumą.

Tarybų valdžia išdalino žemę bežemiams, mažžemiams, buvusiems bernams ir kumečiams, atvėrė jiems kelią į naują, laisvą gyvenimą, be dvarininkų ir buožių.

Buržuazinėje Lietuvoje darbininkai vilko sunkų kapitalistų jungą. Vairlokalčiai, lapėnai krovė turtus, o darbininkai buvo kankinami skurdo ir nedarbo. Kapitalistai statėsi rūmus ir vilas, o darbininkai skurdo lūšnose ir rūsiuose. Fabrikantai švaistėsi po užsienį puošnius kurortus, o darbininkai dešimtimis tūkstančių buvo priversti palikti gimtąjį kraštą ir klastoti po tolimus užjūrus, bevieliškai ieškodami duonos kasnio.

Tarybų valdžia nacionalizavo bankus, fabrikus, gamyklas, žuones, pavertė jas valstybės, t.y., visos liaudies nuosavybe. Darbininkai ėmė dirbti ne kapitalistams turinti, o darbo žmonių gerovei, visos tautos gerovei.

Buržuazinė Lietuva buvo bejėgis žalslikas užsienio imperialistinių grobikų rankose. Užsienio imperialistai rėmė Lietuvos ekonominę politiką, jos užsienio politiką, atplėšė nuo Lietuvos jos sostinę Vilnių, jos vienintelį uostą — Klaipėdą.

Tik istojusti į galingosios Tarybų Sąjungos brolišką tautų seimą, kaip lygiateisį jos narys, lietuvių tauta gavo tikrą laisvę, nepriklausomybę ir įgijo savo valstybingumą.

Brolišky Tarybų Sąjungos tautų padedami, įkvėpti sąmonės, jog jie dirba ne kapitalistų ir dvarininkų naudai, o savo krašto ir tautos gerovei, Tarybų Lietuvos darbo žmonės pasiekė per pirmus savo tarybinio gyvenimo metus didžiulius pasiekimus. Sparčiais žingsniais vystėsi žemės ūkis, pramonė, lietuviška kultūra nacionalinė savo forma, socialistinė savo turiniu.

Klastingas vokiškųjų grobikų užpuolimas prieš Tarybų Sąjungą, hitlerininkų įsiveržimas į Lietuvą nutraukė šį kūrybinį darbą.

Vokiškieji fašistai buvo pasistatę sau tikslą sunaikinti tarybinę valstybę, pagrobti mūsų žemę, išplėsti šalies turtus, išnaikinti milijonus tarybinį žmonių. Kaip neabejojamai parodė teismo procesas Niurnberge, vokiškieji grobikai siekė išnaikinti lietuvių tautą, kaip jų protėviai grobuonys — kryžiuočiai išnaikino prūsus ir kitas lietuviškas gimines. Hitlerininkai siekė kolonizuoti mūsų gimtąjį kraštą.

Vykdydami šį kruvinąjį sumanymą, hitleriniai okupantai visiškai sunaikino Lietuvos valstybingumą, išbraukė Lietuvos vardą iš žemėlapių, pavadino Lietuvą „Ostlandu“. Jie vėžė į vergovę ir pražūtį dešimtis tūkstančių mūsų žmonių, naikino ir žudė mūsų krašto darbo žmones. Lietuvių tautą hitlerininkams aktyviai padėjo smaugti ir naikinti tautos išgamos ir pardsidavėliai — lietuviškai vokiškieji nacionalistai.

Sie pikčiausieji lietuvių tautos prieštai ir po Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos išdavimo iš vokiškųjų fašistinių grobikų neišsivadavo savo šlykščių mėginimų sustabdyti mūsų judėjimą pirmyn, panaudodami tam šmeižtus, provokacijas, kenkėmą ir banditinių terorą prieš darbo žmones. Bet bergždžios piktos prieš pastangos! Hitlerinių padalinių likučiai, buržuaziniai — nacionalistiniai banditai, susidūrė su nepajudinama vienybe lietuvių tautos, kuri nušluos savo pergalės žygyje visa, kas trukdo naujo tarybinio gyvenimo statybą.

Tarybinė Armija, sutriuškinusi hitlerininkus kraugerius ir jų pakalikus, išgelbėjo lietuvių tautą nuo to baisaus likimo, kuri rengė jai vokiškųjų grobikų ir jų lietuviškųjų buržuazinių nacionalistinių bendrininkų.

Komunistų partijos — visų mūsų pergalių įkvėpėjas ir organizatoriaus — raginamos, draugo Stalino šauktamos, Tėvyinės ginti vieningai pakilo visos Tarybų Sąjungos tautos. Visos daugiamilijoninės tarybinės liaudies pajėgos buvo nukreiptos vienam tikslui pasiekti — vokiškiems fašistiniams grobikams sutriuškinti. Į šią didžiąją kovą savo indėlį įnešė ir lietuvių tauta. Niekuomet neužmirš tarybiniai žmonės didvyrišką Tarybinės Armijos lietuviškojo junginio žygių ir drąsių Lietuvos partizanų kovų. Niekuomet neužmirš jie didvyrišką lietuvių tautos sūnų ir dukterų, kaip Tarybų Sąjungos didvyriai Marija Melnikaitė, Viktoras Jacenevičius ir kiti.

Ziauriuose mūšiuose prieš priešą tarybinę liaudis, draugo Stalino vadovaujama, iškovojė pasaulinę — istorinę pergalę, sutriuškino hitlerinę Vokietiją.

Tos pergalės dėka lietuvių tauta buvo išvaduota iš vokiškųjų grobikų jungo. Į vieną lietuvišką valstybę susijungė visos lietuviškos žemės su senąja sostine Vilnium ir Klaipėdos uostu.

Lietuvių tauta yra dėkinga už išvadavimą tarybinei santvarkai, didžiai rusų tautai ir kitoms broliškosioms tarybinės šalies tautoms, teisingajai Lenino — Stalino partijos politikai ir mūsų mylimam ir išmintingam vadui draugui Stalinui.

Draugai! Sutriuškinusi vokiškuosius ir japoniškuosius imperialistus, sustiprinsi savo sienų saugumą, Tarybų Sąjunga ėmėsi gydyti karo jai padarytas žaizdas, atstatyti ir vystyti savo ūkį, vykdyti naująjį stalininį penkmečio planą. Tarybiniai žmonės mobilizuoja visas savo jėgas, kad įgyvendintų didžiojo Stalino nurodymą. Tarybinio ginklo pergalė, taikos ir draugystės tarp tautų politika, kurią tvirtai ir nenukrypstamai vykdo tarybinė valstybė, išaukštino tarptautinį jos autoritetą, aukštai iškėlė Tarybų Sąjungos vaidmenį sprendžiant visus tarptautinius klausimus. Tarybiniai žmonės žino, jog nepaisant visų reakcinių jėgų prasimanymų ir provokacijų, realaus karo pavojus dabartiniu metu nėra. Ramiai ir su pasitikėjimu žiūri tarybinė liaudis į ateitį ir ryžtingai bei pasiaukojančiai stoja į šalies atstatymo darbą. Tarybiniai žmonės žino, jog jie turi visus galimus šiam uždaviniui įvykdyti.

Kartu su visomis Tarybų Sąjungos tautom lietuvių tauta ryžtingai ėmėsi darbo naujam staliniam penkmečiui vykdyti. Penkmečio planas nubrėžia Tarybų Lietuvos respublikai puikias perspektyvas visose ūkinio, politinio ir kultūrinio gyvenimo srityse.

Likviduojant vokiškųjų grobikų okupacijos padarinius darbo valstiečiams grąžinta jų žemė, kurią iš jų su hitlerinų okupantų pagalba pagrobė buožės, dvarininkai, vokiškieji baronai. Daugiau kaip 80 tūkst. bežemių ir mažžemių valstiečių gavo iš tarybų valdžios žemės. Tarybų Lietuvos kalme mažėja varginųjų valstiečių skaičius, gausėja vidutiniųjų valstiečių. Tik tarybų valdžia gali pasiekti tokių žymių pakeitimų darbo žmonių gyvenime per tokį trumpą laiką. Tarybų valdžia nenuilstamai padeda darbo valstiečiams paskolomis, miško medžiaga ir inventoriui. Valstiečiams į pagalbą steigiamos mašinos — traktorių stotys, mašinų — arklų nuomojimo punktai.

Tarybų valdžia visokeriopai padeda valstiečių kooperatinėms draugijoms, kurios įgalina valstietį kelti savo ūkį, lengviau nugalėti pokario sunkumus. Jau daugiau kaip 65.000 valstiečių istojo į kooperatines draugijas.

Darbo valstiečiai jaučia tą didžiąją paramą, kurią jiems suteikia tarybų valdžia ir bolševikų partija ir atsilygina sąžiningu darbu bei vykdydama savo pareigų tarybinei Tėvynei. Patygtinti su 1944 m. pasėlių plotas Lietuvos Tarybų Socialistinėje Respublikoje padidėjo 250.000 hektarų. 1946 m. pavasario sėjos planas įvykdytas ir viršytas. Darbo valstiečiai prieš laiką įvykdė grūdų paruošų planą ir davė valstybei daugiau kaip milijoną pūdų grūdų viršum plano.

Sparčiais žingsniais atsikuria Tarybų Lietuvos pramonė. Mūsų (Perkelta į 2 puslapį)

Lietuvos Komunistų Partijos (bolševikų) Centro Komiteto

K r e i p i m a s i s

i visus Tarybų Lietuvos rinkėjus, darbininkus ir darbininkes, valstiečius ir valstietes, i tarybinę inteligentiją, i Tarybinės Armijos karius

(Atkelta iš 1 puslapio)

sių respublikos pramonė įvykdė ir viršijo 1946 m. planą — pirmųjų stalininio penkmečio metų planą. Jau atstatyta mūsų krašte 1.750 pramonės įmonių, statomi nauji fabrikai ir gamyklos, sėkmingai plečiasi Lietuvos energetika ir kuro pramonė.

Sėkmingai vystosi lietuviška kultūra, nacionalinė pagal formą, socialistinė pagal turinį. Per trumpą pokarinį laikotarpį, nepaisant visų sunkumų, ne tik atstatytas, bet žymiai išplėstas mokyklų tinklas. Mokslas tikrai tapo prieinamas plačiausiems darbo žmonių sluoksniams. Moksleivių skaičius viršijo prieškarinį lygį. Isteigta ir sėkmingai veikia Lietuvos TSR Mokslių Akademija, vystosi tarybinė literatūra, menas, teatras.

Atstatydami ir vystydami toliau krašto ūkį, Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos darbo žmonės turi nugalėti nemažą sunkumų. Vokiškieji grobikai padarė sunkią žalą mūsų kraštui, ir tos žalos padariniai neišvengiamai atsiliepia ir dabar. Pokarinis sunkumas padidino ir smarkiai sausra, kuri šiemet įvyko daugelyje Tarybų Sąjungos sričių. Darbo žmonių gyvenimo sąlygos vis dar tebėra sunkios. Nemaža pastangų reikės padėti, kad tarybiniai žmonės galėtų gyventi geriau.

Tarybų Lietuvos darbo žmonės ryžtingai nugalės pokario sunkumus, jie žino, kad šie sunkumai negali būti lyginami su tais negandais ir vargais, kuriuos tenka pakelti darbo žmonėms kapitalistinėse kraštuose, kur jau dabar milijonai darbo žmonių yra pasmerkti nedarbo siaubui. Mūsų liaudis žino, jog Tarybų Sąjungoje nėra ir negali būti nei krizių, nei nedarbo, jog mūsų pokariniai sunkumai yra laikino pobūdžio ir jog jie bus nugalėti tuo greičiau, kuo sparčiau ir našiau dirbs kiekvienas iš mūsų.

Tarybiniai darbo žmonės tad turi dar labiau didinti savo pastangas, kad pilnutinai atkurtų prieš sugriautus fabrikus, gamyklas, elektros stotis, geležinkelius, mašinų — traktorių stotis, tarybinius ūkius, atstatytų ir pastatytų naujus butus, kad prieš laiką įvykdytų penkmečio planą.

Prieš Tarybų Lietuvos darbo valstiečius stovi uždavinys — pilnutinai atkurti ir toliau plėsti visas žemės ūkio šakas. Reikia atstatyti ir viršyti prieškarinius pasėlių plotus, žymiai pakelti derlingumą, padidinti gyvulių skaičių ir pakelti gyvulininkystės produktyvumą.

Kas nori, kad kuo greičiau suklestėtų Tarybų Lietuvos pramonė, žemės ūkis, kas siekia, kad

mūsų ūkis trumpiausiu laiku pasiektų savo prieškarinį lygį ir jį pralenktų, tas balsuos už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

Tarybų Lietuvos inteligentijos bei kultūros darbuotojų uždavinys yra pasiekti tolesnio lietuviškos tarybinės kultūros ir meno suklestėjimo. Būtiny yra vystyti mokslą, pilnutinai atkurti mokslininkus i mūsų krašto atstatymo bei liaudies ūkio tolesnio vystymo darbą, rengti naujus mokslininkų kadrus.

Kas siekia tolesnių pasiekimų lietuvišką kultūrą ugdati, kas nori vystyti lietuvišką kultūrą, nacionalinę pagal formą, socialistinę pagal turinį, tas balsuos už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

Tarybinė valstybė pagrįsta tautų lygybės ir draugystės. Taikos metu visų TSRS tautų darbo žmonės broliškai bendradarbiaudami plėtė savo ūkį ir kultūrą, grėsmingą pavojaus valandą visos Tarybų Sąjungos tautos, kaip broliai, pakilo savo motinos — Tėvynės ginti. Čia pasireiškė karštai gyvybingas Tarybų Sąjungos tautų patriotizmas, bolševikų partijos nenukrypstamai vykdomos politikos jėga ir gyvybingumas.

Kas nori, kad Tarybų Sąjungos tautos būtų ir toliau laisvos ir lygybės, kas siekia, kad ir toliau stiprėtų TSRS tautų draugystė, tas balsuos už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

Tarybų Sąjungos valia ir nenugalimamas yra lietuvių tautos laisvės, savarankiško valstybingumo ir nepriklausomybės tvirtiausias laidas. Svarbiausia visų Tarybų Lietuvos darbo žmonių pareiga yra nenuilstamai dirbti, kad dar galingesnė būtų mūsų didžioji Tėvynė, jos Tarybinė Armija, nenuilstamai stiprinti mūsų Tėvynės saugumą, nesigailėdami pastangų tam, kad būtų užtvirtinta pergalė, iškovota Tarybų Sąjungos didžiąjame Tėvynės kare.

Kas nori, kad mūsų žmonių krauju iškovota didi pergalė būtų užtvirtinta, kas siekia užtikrinti TSRS tautų saugumą, kas remia tarybinę užsienio politiką, nuosekliai ginančią TSRS tautų valstybinius reikalus ir taikos reikalą visame pasaulyje, tas balsuos už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

Tarybų Lietuvos darbo žmonės vieningai palaiko komunistų partijos politiką. Jie įrodė tai per rinkimus i TSRS Aukščiausiąją Tarybą pereinamais metais, kada jie vieningai balsavo už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus. Tai įrodė Tarybų Lietuvos darbininkai savo pasiaukojančiu darbu, įvykdydami

pirmųjų stalininio penkmečio metų planą. Tai įrodė Tarybų Lietuvos valstiečiai, viršydami duonos paruošų planą. Tai įrodė Tarybų Lietuvos inteligentija, aktyviai dirbanti tautos gerovei.

Pasiruošimas būsimiems rinkimams virto nauja Lietuvos liaudies demonstracija, meilės ir atsidavimo bolševikų partijai, brangiam tėvui ir mokytojui, Lietuvos išvadotojui — didžiajam Stalinui. Su didžiausiu vieningumu Tarybų Lietuvos darbo žmonės tūkstančiuose susirinkimų pasiūlė draugą Staliną savo pirmuoju kandidatu i Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus. Milžiniškas džiaugsmas apėmė visą Lietuvos liaudį, kai ji sužinojo, jog draugas Stalinas sutiko balotiruotis i Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus. „Kur Stalinas — ten pergalė“ — taip kalba mūsų respublikos darbo žmonės kartu su visa tarybine liaudimi.

Lietuvos Komunistų Partijos (bolševikų) Centro Komitetas kviečia visus darbininkus ir darbininkes, valstiečius ir valstietes, tarybinę inteligentiją, Tarybinės Armijos ir Karinio Jūrų Laivyno karius, visus rinkėjus ateinančiuose rinkimuose i Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą dar glaudžiau susitelkti apie šaunią komunistų partiją, apie Tarybų Sąjungos tautų didįjį vadą draugą Staliną kovai dėl tolesnio mūsų mylimos Tėvynės — TSRS sustiprinimo, dėl tolesnio Tarybų Lietuvos ūkio ir kultūros suklestėjimo, dėl pilnutinės komunizmo pergalės mūsų šalyje.

Draugai rinkėjai! Balsuokite už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus!

Lietuvos Komunistų Partijos (bolševikų) Centro Komitetas kviečia rinkėjus 1947 m. vasario 9 d. visus ateiti, kaip vienas, prie rinkiminių dėžių. Neturi būti nė vieno rinkėjo kuris nepanaudos savo garbingos teisės rinkti deputatus i Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą. 1947 m. vasario 9-ji diena turi tapti visa liaudine Tarybų Lietuvos darbo žmonių šventės diena, lietuvių tautos vienybės ir susitelkimo apie Leniną — Stalino partiją demonstracija.

Visi i rinkimus! Tegyvuoja tarybų valdžia! Tegyvuoja Tarybų Lietuvai! Tegyvuoja Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungai! Tegyvuoja mūsų šalies tautų draugystė!

Tegyvuoja komunistų ir nepartinių blokas būsimuosiuose rinkimuose i Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą!

Tegyvuoja Visasąjunginė Komunistų Partija (bolševikų) — Lenino — Stalino partija! Tegyvuoja tarybinės liaudies vadas — didysis Stalinas!

Lietuvos Ministrų Taryboje ir LKP(b) Centro Komitete

Apsvarstę Lengvosios Pramonės Ministerijos, Maisto Pramonės Ministerijos įmonių ir Lietuvos TSR ryšių kontorių socialistinių lenktynių rezultatus per 1946 metų gruodžio mėnesį, Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP(b) Centro Komitetas nutarė:

1. Lengvosios Pramonės Ministerijoje:

pripažinti socialistinių lenktynių nugalėtoju ir įteikti Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos KP(b) Centro Komiteto pereinamąją Raudonąją Vėliavą „Inkaro“ gumos fabriko kolektyvui (direktorius drg. Mackevičius, fabriko komiteto pirmininkas drg. Bašlaminovas), įvykdžiusiam mėnesio bendrąjį gamybinį planą 150,8%, guminės avalynės išdirbto planą — 107,2% ir darbo našumo planą — 105%, perdavus vėliavą iš „Vilko“ kailių fabriko.

2. Maisto Pramonės Ministerijoje:

pripažinti socialistinių lenktynių nugalėtoju ir įteikti Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos KP(b) Centro Komiteto pereinamąją Raudonąją Vėliavą „Zefiro“ tabako fabriko kolektyvui (direktorius drg. Jūraitis, fabriko komiteto pirmininkas drg. Sankevičius), įvykdžiusiam mėnesio bendrąjį gamybinį planą 122% ir pagal asortimentą — 107%, perdavus vėliavą iš „Kovos“ tabako fabriko.

3. Lietuvos TSR ryšių kontoroje:

pripažinti socialistinių lenktynių nugalėtoju ir palikti Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos KP(b) Centro Komiteto pereinamąją Raudonąją Vėliavą Biržų ryšių kontoros kolektyvui (kontoros viršininkas drg. Kučinis, vietinio komiteto pirmininkas drg. Šuksteris) už pajamų planų viršijimą, kokybinių darbo rodiklių pagerinimą ir sėkmingą prisiliktų įsipareigojimų vykdymą.

Rinkiminė apygarda

Lygi rinkimų teisė — vienas pagrindinių požymių, pagal kuriuos sprendžiama apie rinkimų demokratiškumą. Ir šiuo atžvilgiu stalininis rinkimų įstatymas yra nuosekliai demokratinis. Jis užtikrina lygų visų piliečių dalyvavimą visų tarybinės valdžios organų rinkimuose.

Rinkiminių apygardų organizacija ryškiai rodo nuoseklų lygios rinkiminės teisės įvykdymą Tarybų Sąjungoje.

„Rinkimų i Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą nuostatai“ 25 str. sako — „Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą Lietuvos TSR piliečiai renka rinkiminėms apygardomis sudaromomis pagal normą: 15.000 gyventojų — apygardai. Nuo kiekvieno rinkiminės apygardos rinkimams i Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą renkamas vienas deputatas“.

Tikrų lygių rinkimų nėra buržuazinėse šalyse. Anglijoje, pavyzdžiui, būna ir mažų ir stambių rinkiminių apygardų, bet nežinint skirtumų jų gyventojų skaičiui jie jos visvien siunčia i parlamentą po viena deputatą. Prancūzijoje per rinkimus i Steigiamąjį Susirinkimą 1945 metais rinkiminės apygardos buvo sudarytos taip, kad tas pats deputatų skaičius žemės ūkio rajonuose galėjo būti išrinktas mažesniu kiekiu balsų, negu pramonės rajonuose. Tokios pat kombinacijos su rinkiminėmis apygardomis daromos ir Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Tokia neteigiama rinkiminių apygardų sudarymo tvarka siekia užtikrinti reakcinėms grupėms daugiau balsų, sumažinti pramoninių rajonų atstovavimą parlamente.

Tik stalininis rinkimų įstatymas užtikrina tikrai lygų rinkimus. Rinkiminių apygardų sudarymo tvarka ir pilnutinai atitinka nuosekliai demokratinis lygių rinkimų principus.

Nuosekli demokratine tvarka tarybinio rinkiminio įstatymo nustatyta taip pat apygardų rinkiminėms komisijoms sudaryti.

Apygardų rinkiminės komisijos, lygiai kaip ir centrinės rinkiminės komisijos, sudaromos iš atstovų nuo profesinių sąjungų, kooperatinių organizacijų, komunistų partinių organizacijų, jaunimo organizacijų, kultūrinių, techninių ir mokslo draugijų bei kitų visuomeninių organizacijų ir darbo žmonių draugijų, o taip pat nuo darbininkų ir tarnautojų susirinkimų pagal įmones bei istaigas, karių — pagal karines dalis, valstiečių — pagal kolektyvinius ūkius, kaimus, tarybinių ūkių ir MTS darbininkų bei tarnautojų — pagal tarybinius ūkius ir MTS. Jokioje kitose buržuazinėje valstybėje darbo žmonės neturi teisės patys pasiūlyti savo kandidatus i rinkiminės komisijas.

Kokie yra apygardų rinkiminių komisijų uždaviniai?

Jos prižiūri, kad savo rinkiminių apygardų teritorijoje rinkimų eigoje nenukrypstamai būtų vykdomi rinkimų Nuostatai, patvirtintieji atitinkamų sąjunginių ir autonominių respublikų Aukščiausiuju Tarybų Prezidiumu.

Jos prižiūri, kad laiku būtų sudarytos rinkiminės apylinkės, nagrinėja skundus prieš neteisėtus apylinkių komisijų veikimus, jei tokie skundai pasitaiko.

Jos prižiūri, kad laiku būtų sudaryti ir paskelbti visų žinių rinkėjų sąrašai.

Jos registruoja, prisilaikydamos konstitucijų ir rinkimų Nuostatų reikalavimus, kandidatus i deputatus.

Jos atlieka balsų skaičiavimą, nustato rinkimų rezultatus apygardoje, pranešdami juos Centrinei Rinkiminei Komisijai, ir išduoda išrinktąjam deputatui pažymėjimą dėl išrinkimo.

Rinkiminė apygarda tarybinėje rinkimų sistemoje vaidina didelį vaidmenį. Pačių apygardų ir apygardinių rinkiminių komisijų sudarymo tvarka bei jų komisijų darbo uždaviniai yra nuosekliausio demokratiškumo išraiška.

Lietuvos Komunistų Partijos (bolševikų) Centro Komitetas

Dėl taikos sutarčių su Italija, Rumunija, Bulgarija, Vengrija, Suomija pasirašymo

Užsienio Reikalų Ministrų Tarybos posėdžiavimo Niujorke metu buvo pasiektas sutarimas dėl to, jog TSRS, JAV ir Didžiosios Britanijos Užsienio Reikalų Ministrai pasirašys Taikos Sutartį su Italija, Rumunija, Bulgarija, Vengrija ir Suomija atitinkamai Molotovo.

Maskvoje, Vašingtone ir Londono.

Vakar, sausio mėn. 29 d. nurodytosios Taikos Sutartys Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos vardu buvo pasirašytos TSRS Ambasadoriaus Prancūzijoje A. E. Bogomolovo.

Oficialios Taikos Sutarčių pasirašymo ceremonijos metu š. m. vasario mėn. 10 d. Paryžiuje iš tarybinės pusės jos taip pat bus pasirašytos Tarybų Sąjungos vardu.

(TASS-ELTA)

Išstojimai per radio mazgą

Per Kupiškio radio mazgą, LKP(b) Kupiškio Apskrities Komiteto iniciatyva, organizuojamos paskaitos rinkiminėmis temomis. Išstojęs LLKJS Kupiškio Apskrities Komiteto Agitacijos Propagandos skyriaus vedėjas drg. Aglinskas turėjo 2 paskaitas temomis: „23 metai be Lenino Stalinui“ vadovaujant

ir „Tarybinė demokratija“. Kupiškio gimnazijos komсорgas drg. Didžiariekis skaitė paskaitą „Ka davė Tarybų valdžia Lietuvos jaunimui“, mokytojas drg. Baltuška — „Ekonominis TSRS pagrindas“, mokytojas drg. Kriščiūnas — „TSRS ir jos galybės šaltiniai“.

O. Jonkaitis

Draugai rinkėjai! Balsuokite už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus!

TEOFILIS TILVYTIS

SOFIJA SKUPIENĖ

PRANAS PETRONIS

Kad greičiau sužydėtų mano žemė

Ejo sunkios smetoninės vargo dienos. Aš buvau beteisė. Aš neturėjau savo žemės. Aš buvau buožių vergu.

Raudonoji Armija mane išvadavo iš ponų jungo ir aš pradėjau naują gyvenimo laikotarpį. Tačiau neilgai...

Kitą vasarą mano Tėvynę užpuolė rudieji banditai — vokiečiai. Raudonoji Armija laikinai pasitraukė ir rytus. Kartu dingo ir laimė mūsų šalyje. Aš vėl tapau nekam nereikalingu, stumdami žmogumi. Sūnus Jonas išėjo bernauti pas buožes. Kiekvieną dieną grasino man hitlerininkų ballaržiai nacionalistai išvežinti į prakeiktąją Vokietiją ir net sušaudyti. Buvo šurpu.

Tačiau aš šventai tikėjau, kad dar sugrįš į Tarybų Lietuvą Raudonoji Armija ir išvaduos vėl mus iš vokiškosios vergijos. Aš tikėjau ir laukiau.

Buvo 1944 metų vidurvasaris. Tarybiniai pulkai veržiai žyguodami į priekį, ginė vokiečius iš tarybų žemės. Vieną rytą jie pasiekė ir mano kaimą. Mane išvadavo...

Dabar aš — lygiateisis TSRS pilietis. Mano vaikai mokosi. Aš dirbu iš Tarybų valdžios gautąją žemę.

Todėl aš nesvyruodamas atiduodu savo balsą už drg. Tilvytį, nes noriu, kad stalininio penkmečio metu dar gražiau sužydėtų mūsų žemė.

N. Šimanavičius,
Subačiaus valsč., Paviešinių
apylinkės darbo valstietis

A. Daugirda

Liaudies dukrai

(Skiriu Sofijai Skupienei)

Praeitis — piemenaitės vaikystė...
Buvo skausmu apunkintos dienos...
— Ar beteks šita vargą išbristi?...
Pamastydavaite retkarčiais viena.

Slinko metal ir ašaros plaukė.
Liejai prakaitą buožių vergijoj.
Skrido vasaros liūdno palaukėm
Ir rudens pasidabrintos gijos.

...Dar men: kaišėm tankus birželį,
Degė saulėje vėliavų ugnys...
Išėjai į tarybinį kelią,
Kuris darbą ir žygdarbius ugdo!

...Kitą vasarą žemė drebėjo.
Šliaužė budeliai laisvės pakartė...
Blaškė Lietuvą vokiški vėjai,
Dazė kraujas dirvonus neartus.

Rijo vokiečius žemė Tėvynės.
Krito juos partizanų ranka.
Savo šalį ir laisvę Tų gynei.
Pirmutinių draugų eilėse.

Liaudies kelią Tau didį pramatė.
Tu — dukrė mūsų žemės laisvos...
Mes išrinksim Tave deputatu,
Krintant sniegams vasario skaidrioms.

Atiduosiu balsą už drg. Skupienę

Aš iš pat vaikystės dienų vargau pas buožes. Tėvas buvo neturtingas, šeimoje — daug burnų.

Ganiau. Paskuiėjau tarnauti už pusbernį. Nieko gero iš ateities ir nesitikėjau. Ką gali tikėtis biednioko vaikas?.. Nebent purviną, beteisi gyvenimą.

1940 metais įsikūrus Tarybų valdžiai Lietuvoje, aš stojau mokytis. Norėjau tapti naudingą žmogum. Tačiau karas ir

hitlerininkai sudaužė mano svajones. Teko ir vėl eiti pas buožes, kad užsidirbtų nors dėl duonos kšnio.

Bet aš negalėjau pakeisti, kad vokiečiai netrukdomai kruvintų mūsų šalį. Stojau į „Zemaitės“ partizanų būrį. Ir kovojau. Kovojau už naują, gražų gyvenimą. Išvadavus Raudonąją Armiją Tarybų Lietuvą, aš stojau dirbti atkuriamojo šalies darbo. Dir-

bau komjaunimo organizatorių, paskui — žemės komisijos prie Valsč. Vykd. K-to pirmininku.

Šiandien aš į urną įmesiu buletenį su geriausios liaudies dukros drg. Skupienės pavarde, atsidėkodamas Tarybų valdžiai už naują, laimingą gyvenimą.

U. Tarvydas,
Skapiškio pirminės komj. orga-
nizacijos komjaunimas

Dėkoju už suteiktas jaunimui teises

Tarybų valdžia jaunimui suteikia daug neribotų teisių. Teisė į mokslą, darbą, poilsį, socialistinės Tėvynės gynybą — štai, kuo dabar naudojasi laisvasis jaunimas.

Tas teises, gražiai nusako mažo Tarybų Sąjungos miestelio Kašliko jaunuolės Ninos Konstantinovos žodžiais:

— Kaip aukštas vėrė mūsų, mūsų dangus!...
Kaip gerai! Teisingas Maja-

kovskis, tūkstanti kartų teises: gyvenimas geras ir gyventi gera. Ir dar kaip gera gyventi, kol už nugaros pas tave šešiolika metų ir devynios klasės, dabartiniu laikui skaidri saulė ir geri pažymiai, didelė draugystė ir šviesi meilė, o priešakyje... O priešakyje gyvenimas!

Taip. Nei jokioje buržuazinėje šalyje neturi tokio teisių jaunimas kaip pas mus. Šiandien visiems atviros mokslo durys. Jei

smetoniniais laikais Kupiškio gimnazijoje mokydavosi 300 — 400 moksleivių, tai dabar ją lanko 850 jaunuolių. Iš jų šiemet vasario 9 d. 150 atiduos savo balsą už drg. Skupienę.

Todėl ir aš, dėkodamas už Tarybų valdžios suteiktas jaunimui teises, balsuosiu už tikrosios liaudies dukters — Sofijos Skupienės kandidatūrą.

V. Krisciūnas,
Kupiškio gimnazijos mokytojas

Balsuosiu už šviesią ateitį

Teko daug vargo man patirti buržuaziniais laikais. Smetoniniai su vietiniais išgamomis — lietuviškaisiais nacionalistais jie sukažkvo žemesniais, blogesniais mūsų žmones, kitus trėmė į Vokietijos katorgos darbus. Jie norėjo visą lietuvių tautą nušluoti nuo žemės paviršiaus.

Tačiau 1940 metais gyvenimas pasisuko į kitą pusę. Griuvo Smetonos soštas ir aš laisvai atsi-
kvėpiau. Deja... neilgai...
1941 m. birželio 22 d. vokiečiai

klastingai užpuolė mano šalį. Su vietiniais išgamomis — lietuviškaisiais nacionalistais jie minėjo, kankino ir žudė mūsų žmones, kitus trėmė į Vokietijos katorgos darbus. Jie norėjo visą lietuvių tautą nušluoti nuo žemės paviršiaus.

Bet 1944 m. vasarą pergalingoji Raudonoji Armija triuškindama hitlerininkus biaurybes, išvada-

vo Tarybų Lietuvą. Aš vėl pradėjau laimingai dirbti savo žemelę. Dabar mano ateitis užtikrinta, šviesi ir graži.

Dėl to vasario 9-ją aš su džiaugsmu balsuosiu už šviesią ateitį, atiduodama savo balsą už drg. Tilvytį.

V. Gargasienė,
Viešintų valsč., Jokūbiškio
apylinkės darbo valstietė

Balsuosiu už laimingą gyvenimą

Vargingas buvo mūsų gyvenimas iki 1940 m. Smetoninė valdžia biedniokams valstiečiams nedavė jokių teisių laisvesniam gyvenimui.

Įsikūrus Lietuvoje Tarybų valdžiai, mes laisvai atsikvėpėme ir pradėjome naują gyvenimą. Ejo laimingos ir gražios dienos.

Atsimenu, kai vyko rinkimai į TSRS Aukščiausiąją Tarybą: tėvas su motina apsirėngė gražiaisiais drabužiais irėjo balsuoti už liaudies kandidatus. Tada tėvas pasakė:

— Dabar mes visi galime daly-

vauti mūsų plačiosios šalies valdyme. Einame ir mes atlikti garbingą pareigą: atiduoti savo balsą už geriausius mūsų pačių atstovus.

Vokiškieji budeliai suardė mūsų gyvenimą. Jie sušaudė ir mano tėvą, kuris prie Tarybų valdžios sąžiningaiėjo Kupiškio valsčiaus Vėžionių apylinkės Vykdomojo Komiteto pirmininko pavaduotojo pareigas.

Tačiau Raudonoji Armija išvijo vokiečius ir jų pakalikus iš Tarybų Lietuvos. 1944 m. rudenį aš stojau dirbti į mūšiją. Gyve-

nimas namuose jau tvarkėsi: brolis ir motina energingai ėmėsi darbo. Tačiau vienakart lietuviškai — vokiškieji nacionalistai banditai užpuolė mūsų namus, sumušė motiną ir viską išsinešė.

Tačiau tuščios jų niekšingos pastangos: besartinantieji rinkimai bus mirties sprendimas buožiams banditams. Aš svikau su visa mūsų šeima balsuosiu už laimingą gyvenimą, už tolesnį mūsų Tėvynės suklestėjimą.

G. Jugušys
LLKJS Kupiškio Apskritis
Komiteto instruktorius

Visi, kaip vienas, atiduosime balsus už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus

Bolševikų partijos vadovaujamos, mūsų šalies tautos sukūrė Tarybų valdžią ir apgynė ją nuo Interventų bei nuo baigtvardiečių. Bolševikų partijos vadovaujamos mūsų šalies tautos sukūrė socialistinę santvarką, sukūrė galingą kolektyvinių ūkių valstybę — Tarybų Sąjungą.

Visi kandidatai į deputatus pas mus yra pasiūlyti komunistų ir nepartinių bloko. Tarybų Lietuvos darbininkai, valstiečiai ir inteligentai kartu kuria naują, laimingą gyvenimą.

Susitikdami su savo kandidatais rinkiminiuose susirinkimuose rinkėjai musako, ko jie laukia iš jų, už kuriuos rinkimų dieną jie atiduos savo balsus. Jie atkreipia kandidatų dėmesį į konkrečius praktinius uždavinius. Rinkėjai primena savo kandidatams apie tuos tarybinio veikėjo bruožus, kokius jie nori matyti išrinktųjų deputatuose.

Liaudies išrinktas deputatas privalo: mylėti savo liaudį taip, kaip ją mylėjo didysis Leninas, kaip ją myli mūsų Stalinas, nepažinti pasigailėjimo vėdaus bei išorės priešams...

Jis, turi būti teisingas, sprendamas bet kokį klausimą, bet kokį uždavinį. Jis turi atminti, jog tarnauja liaudžiai, jog išrinktas į aukščiausiąją valstybės valdymo organą, kad patikėjusi jam valstybės valdymą liaudis gyventų ramiai ir laimingai.

Deputatas neša atsakomybę prieš liaudį. Jis privalo visą savo gyvenimą pašvęsti šalies karinės ir ekonominės galios sutvirkimui kultūros ir meno sukleitimui.

tinimui kultūros ir meno sukleitimui.

Kandidatų į deputatus tarpe yra žymūs valstybiniai veikėjai, gamybos spartuoliai, mokslininkai, artistai, valstiečiai, Raudonosios Armijos kariai — mūsų šalies garbė ir pasididžiavimas. Jie dirba įvairiausiose srityse. Bet kur jie bedirbtų, laukuose ar prie mašinų, valstybiniame darbe ar laboratorijose, — liaudis reikalauja iš jų gerai vykdyti savo pareigas Tėvynei, tarnauti liaudžiai, kaip moko draugas Stalinas.

Tarybų Lietuvos liaudis pasiūlė kandidatus į deputatus geriausius savo sūnus ir dukteris. Jie — komunistų ir nepartinių bloko kandidatai.

Tarybinės liaudies pasiūlytieji atstovai, išėina iš įvairių profesijų, supras liaudies interesus ir kovos už tolesnį ir šviesesnį darbo žmogaus gyvenimą.

Rinkdama savo deputatus į LTSR Aukščiausiąją Tarybą, liaudis gali būti tikra, kad visos, Stalino Konstitucijos jai suteiktos teisės, bus išsaugotos amžinai.

Balsuodama už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus, liaudis balsuoja už demokratines laisves, kokias tik gali turėti žmogus.

Tarybų Lietuvos darbo žmonių balsuodami už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus, demonstruos savo vieningumą, savo susitelkimą aplink šlovingąją komunistų partiją, aplink mylimąjį vadą ir mokytoją didįjį Staliną!

Kandidato į deputatus susitikimas su rinkėjais

Sausio mėn. 31 dienos vakare Kupiškio MTS salė (Nariūnų rinkim. apyl. agitpunkt) rinkosi Noriūnų apyl. valstiečiai ir MTS darbininkai bei tarnautojai. Susirinkusieji, jaukiam agitpunkte, skaitė laikraščius ir kitą rinkiminę literatūrą, klausėsi radio transliacijos. Greitai erdvi salė tapo lyg prikimšta žmonių, kurie turi įvykti Nariūnų rinkiminės apyl. rinkėjų susitikimas su darbo liaudies kandidate ir Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus drg. Sofija Skupienė.

Netrukus auto mašina suka į MTS kiemą.

— Atvažiavo, — kažkas sušuko.

Visi, išėję pasitikti savo išstatytosios kandidatės, tvirtai spaudė jai ranką. Čia ji visiems pažįstama, kaip išlikusi liaudies dukra, parodžiusi savo atsidavimą tarybiniai liaudžiai, Didžiojo Tėvynės karo dienomis remdama „Raudonosios Vėliavos“ partizanų dalinį (būrį) ir sąžiningai dirbdama atstatant sugriautą liaudies ūkį.

Pirminkaujantis drg. K. Mašionis suteikė žodį drg. Sofijai Skupienėi. Ji nurodė didžiausias teises į darbą, į mokslą, į poilsį, materialinį aprūpinimą senatvėje, Stalino Konstitucijos suteiktas darbo žmonėms, nurodė, kad dirbdama atstatant sugriautą liaudies ūkį, kur auga nedarbas ir skurdas.

Drg. Skupienė pabrėžė, kad Tarybų Sąjunga veda kovą už tvirtą ir ilgalaikę taiką visame pasaulyje ir kvietė dar labiau susiburti apie Lenino — Stalino partiją bei mūsų tarybinę vyriausybę, nepasiduoti buožinių — nacionalistų skleidžiamiems gandams ir vesti griežtą kovą dėl jų galutinio sutriuškinimo.

— Aš noriu, kad mūsų susiti-

kimai nesibaigtų ir po rinkimų dienos, nes esu renkama, kad palaikydama glaudžius ryšius su savo rinkėjais, atstovaučiau jų su reikalus aukščiausiojoje valdžios organe. Tegyvuoją demokratiskiausios pasaulyje konstitucijos kūrėjas drg. Stalinas, — baigia plovimams aidint drg. Skupienė.

LKP(b) CK atstovai drg. drg. Sakalauskas ir Petrauskas vaizdžiai parodė principinius skirtumus tarp TSRS ir buržuazinių šalių konstitucijos, o taip pat įėgų santykio pasikeitimą tarp imperialistinių ir demokratinių šalių bei atsiėktus TSRS laimėjimus tarptautiniuose santykiuose ir šalies vėduje — vykdam ketvirtą stalininį penkmetį.

Suteikiamas žodis MTS agromui drg. M. V. Cesteinoviui, kuris pareiškė:

— Draugai valstiečiai, MTS darbininkai bei tarnautojai, mes dabar pergyvenome didžiojo tarybinio demokratiškumo triumfo dienas. Mūsų politinis ir gamybinis aktyvumas pakilo, kaip niekuomet.

Mūsų MTS darbininkų ir tarnautojų kolektyvas, turėjęs garbės pasiūlyti kandidate ir Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus geriausią mūsų reikalų ginėją drg. S. Skupienę, žengia į rinkimus su pakilusiu nuotaika, turėdamas naujų gamybinių lai-

mėjimų. Jau nuo sausio 20 d pradėjome remontą traktorių ir kitų žemės ūkio mašinų, kurių nutarėme baigti rinkimų dieną. Savo pažadą vykdome: jau baigta remontuoti du traktoriai („ATZ“ — Nati ir „Universal 2“), du traktoriniai ir arkliniai plūgai ir kitas žemės ūkio inventarus (liko dar remontuoti vienas traktorius).

— Aš užtikrinu susirinkusiuosius, — toliau tęsė drg. Cesteiniovą, — kad savo pažadą mūsų kolektyvas išpildys iki vasario 9 dienos 1947 m. ir mes vieningai atiduodami savo balsus už komunistų ir nepartinių bloko kandidatą drg. S. Skupienę, balsuosime už tarybinę santvarką, už greitesnį sugriauto liaudies ūkio atstatymą, už mūsų vadą ir mokytoją — didįjį Staliną.

Kandidatės į Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus drg. S. Skupienės susitikimai su savo rinkėjais įvyko Skapiškio miestelyje ir valsč. apylinkėse, o taip pat Kupiškio mieste ir valsčiaus apylinkėse: Račupėny, Papilų, Svidžanių, Buivėnų, Vėžionių ir kt.

Po susirinkimų buvo demonstruojamos kino filmos.

Susitikimas kandidatės su jaunaisiais rinkėjais buvo organizuotas Kupiškio gimnazijoje ir mieste.

K. Petrutis.

Paskaita rinkėjams

Sėmiais dienomis Kupiškio Valsčiaus Vykdomojo Komiteto salėje LKP(b) Kupiškio Apskritis Komiteto Agitacijos — Propagandos skyriaus iniciatyva, buvo suorganizuota paskaita rinkėjams apie tarptautinę padėtį. Paskaitą laikė drg. Germanas. Prelegendas gana išsamiai papasakojo apie Tarybų Sąjungos ir ki-

tų demokratinių tautų kovą dėl tvirtos ir ilgalaikės taikos, komunistų partijos autoriteto augimą visame pasaulyje ir demokratizmo laimėjimus.

Rinkėjai šią paskaitą išklausė su dideliu atidumu. Paskaitoje dalyvavo apie 300 rinkėjų.

J. Vasarinis

Bolševikų partija — kovotoja už liaudies interesus

Socialistinės visuomenės sukūrimo mūsų šalyje rezultatai pas mus įsigalėjo nuosekliai, ligi galo išlaikytas demokratizmas. Tarybinis socialistinis demokratizmas yra ne „paprastas“ bei „visų pripažintas“ demokratizmas apskritai, jis iš pačią skiriasi nuo buržuazinio demokratizmo. Stalininėje Konstitucijoje, kurioje jau užfiksuoti mūsų nuėito kelio rezultatai, pasiekti laimėjimų rezultatai, lygybės, laisvės principai, tarybinis piliečių teisės nepaprastai skelbiami, bet ir įstatymais užtikrinami, laidojami tam tikromis medžiaginėmis priemonėmis.

Vienas svarbiausių tarybinio demokratizmo ypatybių yra buvimas mūsų valstybėje vienos partijos — bolševikų partijos — Lenino Stalino partijos.

Bolševikų partija, kaip tai TSRS Konstitucijoje įrašyta, yra darbo žmonių priešakinė dalis jų kovoje dėl socialistinės santvarkos išvystymo bei sustiprinimo. Lenino Stalino partija yra vadovaujanti visų darbo žmonių organizacijų — tiek valstybinių, tiek ir visuomeninių — branduolys. Visos TSRS tautos laiko bolševikų partiją savo partija, kuriai jos savanoriai patiki savo likimą. Mūsų šalyje nėra dirvos, socialinės bazės kitoms partijoms egzistuoti.

1936 metais savo pranešimo apie Konstitucijos projektą VIII Visasąjunginiame Tarybų suvažiavime draugas Stalinas minėjo buržuazinius kritikų, liariančius, kad „partijų laisvės nebuvimas TSRS yra demokratizmo pagrindų pažeidimo požymis“.

Tie tarybinio demokratizmo kritikai, nežinint to, jog jau praėjo 10 metų nuo naujosios socialistinės konstitucijos priėmimo dienos, 10 metų, vaizdingai įrodžiusių didžiulius socialistinio demokratizmo pranašumus, įkyriai tebestato tą patį klausimą: jei bolševikai teisūs ir iš tikrųjų įgyvendina demokratiškus principus, tai kodėl Tarybų Sąjungoje yra tik viena politinė partija? Ar ne didesniu mastu užtikrinamos visokios laisvės, kai tarp savęs ginčijasi keletas politinių partijų, kai vyriausybės politika svarstoma įvairių visuomeninių grupių, partijų požiūriu?

Draugas Stalinas dar 1936 metais išmūšė iš tarybinio demokratizmo priešų rankų tokį, kaip jiems rodėsi, įrodymą. Jis sakė:

„Kai dėl įvairių politinių partijų laisvės, tai mes čia laikomės kiek kitokių požiūrių. Partija yra klasės dalis, jos priešakinė dalis. Keletas partijų, vadinausi ir partijų laisvė gali būti tik tokioje visuomenėje, kur yra antagonistinių klasių, kurių interesai priešiški ir nesutinkami, kur yra, sakysime, kapitalistų ir darbininkų, dvarininkų ir valstiečių, buožinių ir varguolių ir tt. Bet TSRS Sąjungoje jau nebėra tokių klasių, kaip kapitalistai, dvarininkai, buožės ir pan. TSRS Sąjungoje yra tik dvi klasės, darbininkai ir valstiečiai, kurių interesai ne tik ne priešiški, o atvirkščiai — draugiški. Vadinasi, TSRS Sąjungoje nėra dirvos egzistuoti

keletui partijų, taigi ir tų partijų laisvei. TSRS Sąjungoje tėra dirva tikslai vienai partijai, komunistų partijai. TSRS Sąjungoje tegali egzistuoti tikslai viena partija — komunistų partija, kuri drąsiai ir iki galo gina darbininkų ir valstiečių interesus. O kad ji neblogai gina šių klasių interesus, dėl to vargu gali būti bet kurių abejojimų“.

Ar neaišku, jog kiekviena kita partija, kuri, priėskime, atsirastų tarybinėje visuomenėje, būtų partija, kovojanti prieš socializmą, partija, turinti programą, skelbiančią grįžimą prie seno, mūsų liaudies likvduoto gyvenimo. Matyti, ko ir norėtų visokie tarybinio demokratizmo kritikai. Bet tarybinę liaudis puikiai atmena, kas tai buvo per partijos, stojusios prieš socializmą, ji užtektinai nukentėjo nuo šių partijų „veiklos“.

Tarybų Lietuvos darbo žmonės savo patyrimu įsitikino, kaip, prisidengusios demokratijos šūkiais, visos buržuazinės Lietuvos partijos gynė tik išnaudotojų interesus, padėjo buržuazijai smausti liaudies laisvės ir skyne kelią fašistinei diktatūrai įsikurti ir tik komunistų partija visuomet gynė dirbančiųjų interesus, mobilizavo darbo žmones kovai prieš engejus. Komunistų partijos vadovaujama lietuvių tauta įvedė savo krašte tarybų valdžią, pradėjo kurti naują gyvenimą, apgynė savo nepriklausomybę Tėvynės karo metu, pa-

siekė rimtus laimėjimus visose ūkinės statybos ir kultūros srityse.

Tarybų Sąjungoje kuriama beklasė visuomenė. Jau dabartinajame tarybinės visuomenės išsivystymo etape sukurta moralinė politinė liaudies vienybė. Tarybinė visuomenė sudaro darbininkų klasę, valstiečių, inteligentiją, kurių interesai ir tikslai bendri, kurie suvienijomis jėgomis kovoja dėl pilnutinės komunistinės visuomenės sukūrimo mūsų šalyje. Tarybinės visuomenės vienalytiškumo sąlygomis gali egzistuoti tik viena partija, vadovaujanti liaudžiai, vairuojanti jos kovą, vedanti ją į komunizmą. Tokia partija yra bolševikų partija. Lenino Stalino partija. Jai vadovaujant šeštojo pasaulio dalyje laimėjo socialistinė revoliucija. Jai vadovaujant tarybinė liaudis nugalėjo pilietiniame kare kovoję prieš gausius ir galingus priešus. Jai vadovaujant buvo sukurta socialistinio pagrindai mūsų šalyje ir Tarybų Sąjunga iš ekonوميškai silpnos ir atsilikusios valstybės tapo pirmaeile pasaulio galybe. Bolševikų partijai vadovaujant tarybinė liaudis laimėjo pasaulinę istorinę pergalę sunkiausiam iš visų karų — kare prieš hitlerinę Vokietiją ir imperialistinę Japoniją. Dabar bolševikų partija tvirtai veda liaudį per visus pokarinio laikotarpio sunkumus į naują tarybinės visuomenės suklestėjimą, į naujas pa-

saulinės istorijos socializmo reikalo pergalės.

Mūsų šalis artėja prie įžymaus įvykio, prie rinkimų į sąjunginių bei autonominį respublikų Aukščiausiąsias Tarybas. Vasario mėn. 9 dieną vykdydami tarybinio demokratizmo principus, Lietuvos TSR darbo žmonės išrinks į aukščiausiąją savo respublikos valdžios organą geriausius liaudies atstovus. Didžiulis politinis padidimas, vieningumas, kuriuo darbininkai, valstiečiai, inteligentai remia komunistų ir nepartinių bloko išstatytus kandidatus, yra ryškus liudijimas didžiulio Tarybų Lietuvos darbo žmonių pasitikėjimo Lenino — Stalino partija.

Kaip ir visose kitose sąjunginėse respublikose, Lietuvos TSR darbo žmonės savo pirmuoju kandidatu į respublikos Aukščiausiąją Tarybą išstatė didįjį tarybinės liaudies vadą ir mokytoją Josifą Visarionovičų Staliną savo išrinktuoju deputatu pasireiškia didžiulė TSRS tautų meilė savo vadui, savo šlovintojai bolševikų partijai, savo galingajai Tėvynei.

Rinkimai į respublikos Aukščiausiąją Tarybą padės dar labiau sutelkti Lietuvos TSR darbo žmones aplink komunistų partiją, dar labiau sustiprinti ryšius tarp partijos ir liaudies masių. Glaudžiuose partijos ir masių ryšiuose — tarybinės santvarkos nenugalimumo laidas.

Z. Bieliajeva

Redaktorius A. DAGELIS